

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

12 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

președinte: Toma Nadejda

judcători: Timofti Vladimir, Alerguș Constantin, Țurcan Anatolie, Boico Victor

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Cebotari Vitali, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 28 decembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Coltuclu Piotr XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în r-nul
XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 27.09.2013 - 03.03.2015;

Instanța de apel: 30.03.2015 - 10.06.2015;

Instanța de recurs: 05.10.2015 - 15.12.2015;

Instanța de apel: 10.10.2016 - 28.12.2017;

Instanța de recurs: 21.04.2018 - 12.06.2018.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Ceadâr-Lunga din 03 martie 2015, a fost încetat procesul penal în privința lui Coltuclu Piotr în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (6) Cod penal, pe motiv că fapta acestuia constituie o contravenție administrativă, prevăzută de art. 233 alin.(4) Cod contravențional, cu încetarea procedurii contravenționale, în legătură cu expirarea termenului de prescripție a răspunderii contravenționale.

Acțiunile civile înaintate de către părțile vătămate M.Capsamun, D.Bacu și N.Cara privind recuperarea prejudiciului moral și material au fost respinse ca neîntemeiate.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut, că de către organul de urmărire penală, Coltuclu Piotr a fost învinuit de faptul că, la 12 iulie 2012, în jurul orei 23.30, conducând automobilul de model „Nissan -Premiera”, cu n/î XXXXX, în stare de ebrietate alcoolică, neavând permis de conducere și abilități

de a conduce, deplasându-se pe drumul R-37 în direcția Ceadâr-Lunga-Comrat-Cantemir, în sectorul 12 km+100 m, încălcând prevederile art. 10 alin. (1), 14 alin. (2) lit. a), 42 și 45 din Regulamentul Circulației Rutiere, a intrat pe partea carosabilului destinată circulației în sens opus, unde s-a tamponat cu automobilul „Honda Civic”, cu n/î XXXXX, condus de Cara Mihail, care îi avea în calitate de pasageri pe cet. Bacu Fiodor, Capsamun Ivan, Capsamun Maria, Capsamun Vasile.

În rezultatul accidentului rutier, șoferul automobilului „Honda Civic”, Cara Mihail de la leziunile corporale cauzate a decedat pe loc, pasagerului Baci Fidor i-au fost cauzate leziuni corporale grave periculoase pentru viață, în urma cărora a decedat pe drum spre spital, iar pasagerilor Capsamun Maria și Capsamun Vasile le-au fost cauzate vătămări corporale medii și, respectiv, grave periculoase pentru viață.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, avocatul N. Jecov în numele succesorului părții vătămate N. Cara și inculpatul P. Coltuclu.

3.1. Procurorul, declarând apel a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (6) Cod penal la 7 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, invocând că instanța incorect a ajuns la concluzia că acțiunile lui P.Coltuclu urmau a fi corect încadrate în baza art. 264¹ alin.(4) Cod penal, iar din motiv că la momentul pronunțării hotărârii au fost efectuate modificări în Legea nr.145 din 14.06.2013, astfel că acțiunile lui P.Coltuclu nu mai constituie o infracțiune, dar o contravenție prevăzută de art.233 alin.(4) Cod contravențional, pe motiv că nu a fost dovedit prin careva probe că inculpatul ar fi ieșit pe banda de sens opus, iar concluziile rapoartelor de expertiză traseologică demonstrează nevinovăția inculpatului, deoarece lipsa răspunsurilor experților la întrebările puse lor nu denotă lipsa totală a probelor ce confirmă vinovăția inculpatului; incorect instanța a exclus ca probă procesul-verbal de cercetare la fața locului, de rînd ce acesta a fost întocmit în corespundere cu prevederile art.118 alin.(3) Cod de procedură penală, iar efectuarea acestuia în lipsa unui participant al accidentului rutier nu poate duce la nulitatea lui; incorect instanța a conchis că ofițerul de urmărire penală a indicat incorect locul tamponării și că acesta nu are studii tehnice, doar studii juridice, deoarece la efectuarea acțiunii date acesta s-a condus de literatura de specialitate, de instrucțiunile de ordin intern, în urma cărora a fixat urmele după accidentul rutier în perimetrul comiterii acestuia, în urma căruia și a putut fi stabilit locul tamponării, prin urmare instanța a lăsat fără apreciere toate probele administrate și prezentate întru confirmarea vinovăției inculpatului.

3.2. Avocatul N.Jecov în numele succesorului părții vătămate N.Cara, declarând apel, a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 264 alin. (6) Cod penal, cu admiterea integrală a acțiunii civile, invocând că concluziile instanței privind lipsa în acțiunile inculpatului a încălcării regulilor circulației

rutiere, care se află în raport cauzal cu accidentul rutier și urmările survenite, sunt neîntemeiate și contravin probelor cercetate pe caz; incorect instanța a exclus ca mijloc de probă procesul-verbal de cercetare la fața locului, pe când urmele secundare ale accidentului rutier și fixarea acestora permit de a trage o concluzie certă privind locul tamponării și de a stabili dacă au fost încălcate de către participanții la trafic regulile circulației rutiere, astfel că probele administrate la urmărirea penală și verificate în cadrul cercetării judecătorești, cărora instanța nu le-a dat o apreciere obiectivă, confirmă vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii imputate, prin încălcarea prevederilor pct.14 alin.2 lit. a, 42 și 45 din Regulamentul Circulației Rutiere.

3.3. Inculpatul, declarând apel, a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de el, deoarece din moment ce instanța a constatat că dânsul doar a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate, dar nu a ieșit pe banda cu sens opus a direcției de deplasare, urma să-l achite pe învinuirea adusă, dar nu să constate în acțiunile lui faptul săvârșirii unei contravenții administrative, prin ce au fost încălcate dispozițiile art.325 alin.(1) Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 10 iunie 2015, apelurile declarate de procuror și avocatul N.Jecov în numele succesorului părții vătămate N.Cara, au fost respinse, ca nefondate, și admis apelul declarat de inculpat, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Coltuclu Piotr a fost achitat în baza art. 264 alin.(6) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Acțiunile civile înaintate de către părțile vătămate M.Capsamun, D.Bacu și N.Cara privind recuperarea prejudiciului moral și material au fost respinse.

5. Instanța de apel, reluând cercetarea judecătorească, verificând probele materiale prin citirea lor în ședința de judecată, ordonanța de pornire a urmăririi penale, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 13.07.2012, schema accidentului rutier și fototabelul acestuia, actul de examinare medico-legală nr.1343, procesele-verbale de cercetare și verificare a stării tehnice a unităților de transport, rapoartele de expertiză medico-legale nr.74, 93, 94, 95, actul de cercetare a defunctului nr.68, referatul presentențial de evaluare psihosocială a personalității minorului P.Coltuclu, rapoartele de expertiză tehnică-auto nr.2413 din 04.04.2013, auto-traseologică nr.0802 din 28.06.2013, narcologică din 06.08.2012, procesele-verbale de audiere a părților vătămate și a martorilor V.Capsamun, M.Capsamun, L.Capsamun, D.Bacu, L.Terzi, A.Mandaji, a conchis că argumentele invocate de inculpat sînt întemeiate și urmează a fi admise, deoarece acesta nu a săvârșit fapta penală ce i se încredințează, din care motiv urmează a fi achitat.

În susținerea concluziei sale instanța de apel a reținut raportul de expertiza traseologică a transportului, potrivit căruia s-a constatat că nu a fost posibil de stabilit poziția automobilelor de model „Honda Civic”, și model „Nissan Primera”, în momentul impactului în raport cu marginea carosabilului, din motiv că în materialele prezentate pentru expertiză lipseau semnele

traseologice (urmele corespunzătoare), cât și expertiza auto-tehnică în comisie a automobilului, în concluzia căreia s-a menționat că „expertiza nu poate stabili poziția automobilelor „Nissan Primera” și Honda Civic” la momentul inițial al impactului în raport cu marginea carosabilului și banda pe care se deplasau automobilele în momentul impactului, din motiv că în materialele prezentate lipsește informația privind urmele deplasării mijloacelor de transport înainte de impact, și din motivul lipsei semnelor traseologice suficiente, care determină locul impactului. Motivele posibile din cauza cărora lipsesc urmele vizibile ale frînării autovehiculelor sînt enumerate în raportul de expertiză. Expertiza nu poate stabili motivele concrete ale lipsei urmelor vizibile ale frînării automobilelor.

Instanța de apel a respins argumentele acuzării, referitor la faptul că vina inculpatului la intrarea pe banda de circulație cu sens opus se confirmă prin procesul-verbal de examinare la fața locului, în care este indicat locul impactului, motivînd că toate cercetările tehnice au fost efectuate în baza materialelor cauzei, inclusiv și a procesului-verbal de examinare la fața locului, însă experții au constatat că urmele indicate în procesul-verbal de examinare la fața locului și schemă nu sunt suficiente pentru a stabili locul în care s-a produs impactul dintre automobile. Locul impactului în schema benzii de circulație cu sens opus nu este marcat cu urme suficiente, iar fotografiile locului accidentului rutier univoc nu indică locul impactului. Totodată, reieșind din schema accidentului rutier, urma de derapare a automobilului inculpatului începe de la o distanță de 11,9 m. de la locul presupusului impact, iar în schemă nu sînt indicate urmele de deplasare ale automobilului inculpatului de la locul impactului pînă la începutul urmelor de derapare, și din cauza urmelor insuficiente indicate în procesul-verbal de examinare la fața locului și în schemă, experții au fost în imposibilitate de a stabili locul impactului dintre automobile.

De asemenea, instanța a conchis că nu pot fi reținute argumentele acuzării, precum că vina inculpatului se confirmă prin concluziile expertizei, conform cărora la începutul impactului automobilele „Nissan Primera” și „Honda Civic” se deplasau în direcții opuse, iar axele lor longitudinale în timpul deplasării erau amplasate sub un unghi de aproximativ 5 grade, deoarece momentul inițial al impactului în raport cu marginea carosabilului și banda pe care se deplasau automobilele în momentul impactului, conform expertizei nu a fost posibil de stabilit, din motiv că în materialele prezentate lipsește informația privind urmele deplasării mijloacelor de transport înainte de impact, și din motivul lipsei semnelor traseologice suficiente, care determină locul impactului, iar în cazul în care experții, care posedă cunoștințe speciale, au fost în imposibilitate să stabilească locul concret al impactului, instanța a conchis că locul impactului nu poate fi stabilit doar în baza procesului-verbal de examinare la fața locului.

Prin urmare, instanța a ajuns la concluzia că învinuirea înaintată lui P.Coltuclu nu s-a confirmat prin probe obiective și veridice, iar în cadrul cercetării judecătorești nu s-a confirmat faptul că accidentul rutier a avut loc

din vina inculpatului, care ar fi încălcat regulile de circulație rutieră, deoarece din concluziile expertizei, reiese că între încălcarea de către inculpat a regulilor de circulație rutieră, și anume consumul alcoolului și lipsa permisului de conducere în timpul conducerii mijlocului de transport și accidentul rutier produs lipsește legătura cauzală.

Astfel, instanța a concluzionat că nu și-a găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești, faptul încălcării de către inculpat a prevederilor art.42 pct.2 și art.45 din Regulamentul circulației rutiere și intrării pe banda de circulație cu sens opus a mijlocului de transport condus de inculpat.

Totodată, instanța a ajuns la concluzia privind temeinicia argumentelor inculpatului referitor la faptul că prima instanță nu urma să stabilească caracterul infrațional al faptei ce ține de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate cu grad avansat în momentul accidentului rutier produs, ci urma să se limiteze la învinuirea înaintată, formulată în rechizitoriu, și stabilind faptul că inculpatul nu a intrat pe banda de circulație cu sens opus, să-l achite de sub învinuirea înaintată, deoarece organul de urmărire penală de la bun început nu i-a înaintat acestuia învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin (4) Cod penal, prin urmare, instanța din oficiu nu poate să-i impute o altă învinuire, fapt care încalcă dreptul acestuia la apărare de o nouă acuzare.

6. Împotriva deciziei menționate au declarat recursuri ordinare procurorul, partea vătămată V.Capsamun, succesorii părților vătămate D.Bacu, N.Cara.

6.1. Procurorul, declarând recurs, invocând ca temei art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care P.Coltuclu să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264 alin.(6) Cod penal la 7 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, cu admiterea integrală a acțiunilor civile declarate de părțile vătămate, pe motiv că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra apelului declarat de procuror, nu a făcut analiza tuturor probelor prezentate de acuzare care confirmă vinovăția inculpatului, și anume declarațiile părților vătămate, a martorilor A.Cimpoș, A.Manadji, actele cauzei – procesul-verbal de cercetare la fața locului și schema locului accidentului rutier, procesele-verbale privind examinarea și verificarea stării tehnice a unităților de transport, rapoartele de expertiză medico-legală, rapoartele de expertiză traseologică și auto-tehnică în comisie, din care rezultă că în momentul tamponării viteza automobilului „Nisan Primera” era nu mai puțin de 126 km/oră, iar din schema nr.1 la încheierea expertizei este indicată situația reciprocă a automobilelor la momentul tamponării, de unde și este evident pătrunderea automobilului „Nisan Primera” în automobilul care mergea pe traectoria directă „Honda Civic” care, reieșind din lipsa urmelor de frânare, se deplasa până la momentul tamponării pe banda sa de circulație.

6.2. Partea vătămată V.Capsamun și succesorul părții vătămate D.Bacu, invocând ca temei art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, au solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care P.Coltuclu să fie

condamnat în baza art. 264 alin.(6) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa în limitele acestei legi și admiterea integrală a acțiunii civile, pe motiv că hotărârile instanțelor nu cuprind motivele pe care se întemeiază soluțiile, instanțele incorect nu au dat apreciere procesului-verbal de cercetare la fața locului și rapoartelor de expertiză auto-tehnică, care dovedesc vinovăția inculpatului în fapta de care a fost supus învinuirii; instanța a lăsat fără apreciere circumstanțele cauzei, și anume că inculpatul a ieșit pe banda de circulație cu sens opus, conducând mijlocul de transport fără a avea permis de conducere, în stare de ebrietate, iar prezența lui nu era obligatorie la efectuarea cercetării la fața locului.

6.3. Succesorul părții vătămate N.Cara, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, au solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 264 alin. (6) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa în limitele acestei legi și admiterea integrală a acțiunii civile, invocând că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și la baza concluziei de achitare incorect și-a întemeiat soluția doar pe faptul că din actele cauzei nu s-a constatat cert locul tamponării mijloacelor de transport, deoarece pe lângă procesul-verbal de cercetare la fața locului, cât și rapoartele de expertiză auto-tehnică, în calitate de probe sânt și declarațiile martorilor, care pot reda cu certitudine momentele comiterii accidentului rutier; instanța a lăsat fără apreciere următoarele circumstanțe: că inculpatul a condus mijlocul de transport neavând permis de conducere, în stare de ebrietate, neavând experiență în conducerea mijlocului de transport și depășind limita de viteză admisibilă pe porțiunea dată de drum unde a avut loc tamponarea.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 15 decembrie 2015 au fost admise recursurile, casată total decizia Curții de Apel Comrat din 10 iunie 2015 și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

8. Pentru a pronunța decizia, instanța de recurs a reținut că, contrar dispozițiilor legislației procesual penale vizate, instanța de apel în decizia sa nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului în susținerea cerințelor privind casarea hotărârii primei instanțe, cât și în apelul declarat de avocatul N.Jecov în numele succesorului părții vătămate N.Cara expuse în pct. 3 al prezentei decizii.

Astfel, instanța de apel a respins doar argumentele invocate în apelul procurorului cu privire la declarațiile părților vătămate, constatând că prin acestea nu se dovedește vinovăția inculpatului, fiindcă ultimii au declarat că nu țin minte cum a avut loc tamponarea automobilelor, că martorii A.Cristev și L.Terzi, au afirmat că automobilul inculpatului se deplasa pe banda sa de circulație, iar raportul de expertiză la care face referire partea acuzării prin care s-ar fi confirmat vinovăția inculpatului, nu poate fi luat în considerație, deoarece expertul potrivit concluziei date nu a putut stabili locul tamponării.

Instanța de recurs a constatat, că instanța de apel achitându-l pe inculpat de sub învinuirea adusă și-a întemeiat concluzia doar reieșind din raportul de expertiza traseologică a transportului, prin care s-a constatat că nu a fost posibil de stabilit poziția automobilelor de model „Honda Civic” și „Nissan Primera” în momentul impactului în raport cu marginea carosabilului.

Însă, instanța de recurs a atras atenția că raportul de expertiză deși este un mijloc de probă în care sânt expuse opiniile specialiștilor cu privire la aspectele a căror lămurire este necesară pentru rezolvarea cauzei, însă aceasta (expertiza) nu are o forță probantă deosebită față de celelalte mijloace de probă, examinarea și aprecierea cărora urmează a fi făcută prin prisma tuturor celorlalte probe administrate - procesele-verbale de cercetare a locului accidentului rutier, de cercetare la fața locului, schema accidentului rutier efectuată în prezența inspectorului poliției rutiere și expertului criminalist, raportul de expertiză auto-traseologică, declarațiile părților vătămate și a martorilor, ce la caz nu a avut loc.

Totodată, instanța de apel a lăsat fără apreciere restul motivelor invocate în apelul declarat de procuror enunțate la pct.3 al prezentei decizii, cât și în apel (f.d.186-188 v.2), și anume că potrivit raportului de expertiză traseologică nr.0802 din 28.06.2013, a fost constatat că partea stângă a automobilului „Nisan Primera” în momentul coliziunii a intrat în contact cu partea stângă din față a automobilului „Honda Civic” și la începutul coliziunii unghiul axelor longitudinale era de $- 5^{\circ}$, de unde a rezultat că automobilul „Nisan Primera” primul a intrat direct în automobilul „Honda Civic”, care se deplasa pînă la coliziune pe banda sa de deplasare și nu și-a schimbat pe parcursul deplasării traiectoria, ceea ce explică și lipsa urmelor de frânare; - că procesul-verbal de cercetare la fața locului a fost întocmit în corespundere cu dispozițiile art.55, 57 și 118 alin.(3) Cod de procedură penală, precum și ținându-se cont de practica judiciară constantă, în urma cărora și a fost stabilit locul tamponării automobilelor, ce este stabilit în schema accidentului rutier, care a avut loc pe banda de deplasare a automobilului „Honda Civic” la o distanță de 3,7 metri de la partea stângă a drumului Ceadâr-Lunga-Comrat; - că potrivit raportul de expertiză auto-tehnică în comisie, s-a stabilit că viteza de deplasare a automobilului „Nisan Primera” era nu mai puțin de 126 km/oră.

Mai mult, instanța de apel nu s-a expus în general asupra motivelor invocate de avocatul A.Jecov în apel, doar în concluzie a constatat că argumentele invocate, reieșind din cele constatate sînt nefondate.

Astfel, instanța de recurs a considerat că, instanța de apel a făcut o concluzie pripită privind respingerea apelurilor declarate de procuror și avocatul N.Jecov, fără a efectua o verificare multilaterală și obiectivă a probelor și circumstanțelor de fapt ale cauzei.

Prin urmare, modalitatea de motivare a soluției denotă că instanța de apel nu a apreciat probele prezentate de partea acuzării în ansamblu, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și coroborării acestora. Prin asemenea judecare a cauzei, instanța de apel prematur a concluzionat că nu s-a dovedit

vinovăția inculpatului de vreme ce probele prezentate de procuror în sprijinul învinuirii, și menționate în cererile de apel atât a procurorului, cât și a avocatului A.Jecov în numele succesoriului părții vătămate N.Cara, nu și-au găsit o apreciere sub toate aspectele, completă și obiectivă.

Prin urmare, instanța de recurs a conchis că instanța de apel la judecarea apelurilor a comis erori de drept, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate de procuror și avocatul N.Jecov, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția adoptată, din care motiv se vor admite și recursurile ordinare declarate de partea vătămată V.Capsamun și succesoriul părții vătămate D.Bacu.

Erorile menționate sunt erori de drept procedurale și se încadrează în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece se referă la procedura de motivare a soluției instanței de apel și se consideră temei de recurs.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs, ea casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel.

Având în vedere că erorile de drept invocate nu au putut fi corectate de către instanța de recurs, decizia instanței de apel a fost casată, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

Totodată, instanța de recurs a menționat că, la noua rejudecare a cauzei instanța de apel are obligația să înlătore erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, având în vedere prevederile art. 93, 95, 101 Cod de procedură penală, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală.

9. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 28 decembrie 2017 au fost respinse apelurile declarate de către procurorul în Procuratura r-nului Ceadâr-Lunga, Beriozov S. și de către avocatul Jecov Nicolai în numele victimei Cara Nicolae.

A fost admis apelul inculpatului Coltuclu Piotr, casată parțial sentința în latura penală, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri după modul stabilit pentru prima instanță, după cum urmează.

Coltuclu Piotr a fost achitat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (6) Cod penal, din motiv că *fapta nu a fost săvârșită de inculpat.*

În rest, sentința Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 03 martie 2015 a fost menținută.

10. În motivarea deciziei, instanța de apel a reținut că, la cererea procurorului Cebotari Vitali și a avocatului Ahmedov Ruslan au fost cercetate

suplimentar probele administrate în instanța de fond. Mai mult ca atât, potrivit art. 415 alin. (21) Cod penal în instanța de apel au fost audiate părțile vătămate Capsamun Liudmila, Capsamun Vasilii și Capsamun Măria, succesorii victimei Bacu Dmitri și Cara Nicolai, martorii Cimpoeș Alexandr, Mandaji Alexandr, Cristev Vasilii și Terzi Liubovi și inculpatul Coltuclu Piotr.

Ordonanță de începere a urmăririi penale din 13.07.2012, prin care s-a dispus începerea urmăririi penale în baza art. 264 alin. (4) Cod penal (Vol. I, f. d. 1).

Proces - verbal de cercetare a locului accidentului din 13.07.2012, cu anexă schemă, prin care a fost cercetat locul accidentului rutier, și anume: drumul R-37 în direcția Ceadâr-Lunga-Comrat-Cantemir, în zona de 12 km+100 m (Vol. I, f.d. 6-8).

Proces - verbal de cercetare la fața locului din 13.07.2012, cu anexă schemă și fototabliță, fiind cercetat drumul R-37 în direcția Ceadâr-Lunga-Comrat-Cantemir, în zona de 12 km+100 m, la cercetarea dată fiind utilizat fotoaparatul de model "Samsung" L 100 (Vol. I, f.d.9-27).

Raport de constatare medico - legală nr. 1343 din 19 iulie 2012, în care la concluzii este indicat că în baza investigațiilor efectuate, circumstanțelor cazului și în conformitate cu întrebările expuse pentru soluționare, s-a conchis că în sângele lui Coltuclu Piotr s-a depistat alcool etilic în cantitate de 0,91 ‰, echivalent a 0,91 g/l (Vol. I, f.d.31).

Proces - verbal de cercetare și verificare tehnică a stării unității de transport din 13.07.2012, cu fototabliță anexată, fiind supusă cercetării automobilul de model „Nissan-Primera” cu n/î XXXXX (Vol. I, f.d.32-34).

Proces - verbal de cercetare și verificare tehnică a stării unității de transport din 13.07.2012, cu fototabliță anexată, fiind supus cercetării automobilul de model „Honda Civic” cu n/î XXXXX (Vol. I, f.d.35-37).

Răspuns nr. 03/97-18-372 din 18.07.2012 la solicitarea nr. 3593 din 17.07.2012, în care se indică că Coltuclu Piotr Ilie a. n. 25.05.1995, nu deține permis de conducere (Vol. I, f.d.41).

Proces - verbal de audiere a părții vătămate Capsamun Vasilii;

Proces - verbal de audiere a părții vătămate Capsamun Măria;

Proces - verbal de audiere a părții vătămate Capsamun Liudmila;

Proces - verbal de audiere a martorilor Coltuclu Ilie; Cristev Andrei; Terzi Liubovi;

Raport de expertiză medico legală nr. 93 din 24.07.2012, aceasta fiind efectuată în privința lui Capsamun Vasilii Gheorghe și în care la concluzii este indicat că la acesta s-a depistat fractură închisă la piciorul stâng, la fel, și fractura coastelor 5-6 pricinuite prin acțiunea unui corp dur, posibil cauzate în timpul și în circumstanțele relatate în ordonanță și se califică ca vătămări corporale grave. Trauma cranio -cerebrală nu se confirmă prin date obiective și nu se supune examinării medico -legale (Vol. I, f.d.62-63).

Cerere cu nr. 1219 din 19.07.2012, înaintată de avocatul Ahmedov Ruslan privind efectuarea suplimentară a cercetării la fața locului (Vol. I, f.d.79).

Răspunsul procurorului în Procuratura Ceadâr - Lunga - Cebotari O. nr. 832 din 20.07.2012 la cererea avocatului Ahmedov Ruslan, în care se indică că acesta poate face cunoștință că procesul - verbal de cercetare la fața locului și cu schema anexată la acesta, care deja au fost efectuate, indicându-se și faptul că nu există temeiuri de efectuare suplimentară a acestei acțiuni (Vol. I, f.d.80).

Proces - verbal de audiere a succesorului victimei Cara Nicolai Mihail, care la urmărirea penală și la examinarea cauzei a menționat că Cara Mihail este tatăl său și de cele întâmplate la 12.07.2012 i s-a comunicat de rude, a fost telefonat și i s-a spus că trebuie să vină acasă, el fiind peste hotare. La fel, acesta a indicat că pe tatăl său poate să-l caracterizeze doar din punct de vedere pozitiv, el mereu îi zicea că la volan nu trebuie să urci în stare de ebrietate. Prin decesul tatălui său a indicat că i s-a cauzat prejudiciu și el a depus acțiune civilă așa cum, inculpatul nu i-a acordat careva ajutor, nici mașina nu mai poate fi restabilită și nici nu l-a iertat pe inculpat pentru cele întâmplate. A invocat că tatăl său toată viața a condus mijloace de transport, a lucrat în colhoz, dar cu viteză mare nu conducea (Vol. I, f.d.90, 232; Vol. III, f.d.216).

Raport de expertiză medico legală nr. 68 din 13.07.2012, aceasta fiind efectuată în privința lui Cara Mihail Ivan, la concluzii fiind menționate vătămările corporale cauzate, cu indicarea faptului că acestea au fost pricinuite nu cu mult timp înainte de deces, prin acțiunea unui corp dur (de exemplu părți ale automobilului ce s-au desprins în timpul accidentului rutier); la persoanele vii asemenea vătămări corporale pot fi atribuite la categoria vătămări periculoase pentru viață (Vol. I, f.d.92-94).

Raport de expertiză medico legală nr. 105 din 11.08.2012, efectuată în privința lui Cara Mihail Ivan, în care la concluzii este indicat că vătămările corporale posibil au fost cauzate în timpul și în circumstanțele relatate în ordonanță și că la persoanele vii asemenea vătămări corporale pot fi atribuite la categoria vătămări periculoase pentru viață (Vol. I, f.d.95).

Raport de expertiză medico legală nr. 105 din 11.08.2012, în privința lui Baku Feodor Ilie, fiind menționat la concluzii că vătămările corporale depistate, posibil au fost cauzate în timpul și în circumstanțele relatate în ordonanță, la acțiunea unui corp dur și că la persoanele vii asemenea vătămări corporale pot fi atribuite la categoria vătămări periculoase pentru viață (Vol. I, f.d.98-99).

Raport de expertiză medico legală nr. 95 din 29.07.2012, în privința lui Capsamun Ivan Petru, la acesta fiind indicat că vătămările corporale puteau fi cauzate în timpul și în circumstanțele relatate în ordonanță, la acțiunea unui corp dur și acestea fac parte din categoria vătămărilor corporale grave și care sunt periculoase pentru viață (Vol. I, f.d. 100-101).

Raport de expertiză medico legală nr. 94 din 29.07.2012, efectuată în privința lui Capsamun Măria Semion și în care la concluzii este indicat că vătămările corporale depistate, posibil au fost cauzate în termenul și în circumstanțele relatate în ordonanță și se califică ca vătămări corporale medii și care au o durată în timp de peste 21 zile. Trauma cranio - cerebrală nu se

confirmă prin date obiective și nu se supune examinării medico - legale (Vol. I, f.d. 104-105);

Proces - verbal de audiere a lui Coltuclu Piotr (Vol. I, f.d. 112-113, 161; Vol. II, f.d. 127-128; Vol. IV, f.d.22-23);

Referat presențial de evaluare psihosocială a personalității minorului Coltuclu Piotr Ilie, în care este indicat că pericolul de a deveni acesta recidivist, este unul minimal (Vol. I, f.d. 115-121);

Proces - verbal de audiere a succesorului Baku Dmitri (Vol. I, f.d. 130, 243; Vol. III, f.d.213);

Acțiune civilă din 30.11.2012, depusă de Cara Nicolae Mihail, succesorul victimei, prin care a solicitat încasarea de la Coltuclu Piotr în beneficiul său suma de 208 400 lei, cu titlu de prejudiciu material și suma de 300 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral (Vol. I, f.d. 145-147);

Raportul de expertiză autotehnică nr. 2413 din 04.01.2013, în care este indicat la concluzii că din materialele prezentate nu a fost posibilă stabilirea vitezei cu care se deplasau automobilele "Honda Civic" și "Nisan Primera", nici poziția acestora nu a putut fi stabilită, din probele prezentate (Vol. I, f.d. 152-155);

Caracteristică, prin care Coltuclu Piotr este caracterizat pozitiv la locul de studii (Vol. I, f.d. 157);

Extras din raportul nr. 3701 de analiză toxico narcotică medico - legală, în care la este indicată concluzia că în sânge la cadavrul Cara Mihail s-a depistat alcool etilic 1,46 %, (Vol. I, f.d. 158);

Raportul de expertiză auto-traseologică nr. 0802 din 28.06.2013, cu anexă schemă și fototăbliță, la concluzii fiind indicat că la momentul ciocnirii partea stângă din față a automobilului de model "Nisan Primera" a intrat în contact cu partea stângă din față a automobilul de model "Honda Civic". Fiind stabilit și faptul că la începutul coliziunii unghiul axelor longitudinale era de 5°, schematic fiind indicat cele menționate. De asemenea, a fost menționat că a fost imposibil de a fi stabilită poziția a automobilelor menționate la momentul tamponării pe părțile benzilor de circulație a carosabilului așa cum, nu au fost prezentate expertului materiale suficiente întru soluționarea chestiunii date (Vol. I, f.d. 176-180);

Obiecții la schema anexată la raportul de expertiză auto-traseologică nr. 0802 din 28.06.2013, la data de 30.07.2013 fiind înaintate de inculpatul Coltuclu Piotr și avocatul acestuia Ahmedov Ruslan. Așa cum, din fotografiile 5,6 care la fel, sunt anexate la raport, se vede unghiul de tamponare a automobilelor, însă în schemă nu au fost redată în modul în care se vede din fotografii, fapt ce se desprinde liber și fără a avea cunoștințe în domeniu (Vol. I, f.d. 182);

Rechizitoriu din 20.09.2013, pe cauza penală nr. 2012390310 de învinuire a lui Coltuclu Piotr în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (6) Cod penal (Vol. I, f.d. 188-192);

Acțiune civilă din 03.02.2014, depusă de Baku Dmitrii Nicolae, prin care a solicitat încasarea de la Coltuciu Piotr în beneficiul său suma de 15 000 lei, cu titlu de prejudiciu material și suma de 15 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral (Vol. I, f.d. 240);

Acțiune civilă din 26.12.2013, depusă de Capsamun Măria Semion, prin care a solicitat încasarea de la Coltuciu Piotr în beneficiul său suma de 10 000 lei, cu titlu de prejudiciu material și suma de 50 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral (Vol. I, f.d. 241);

Proces - verbal de audiere a martorului Terzi Iurii (Vol. II, f.d.9-10);

Raport de expertiză nr. 1414 din 22.08.2014, la aceasta fiind anexată fototăbliță și schema, în care la fel este indicat că nu a fost posibil din materialele prezentate, de a stabili poziția automobilelor pe carosabil la momentul tamponării, în care parte din hotarele carosabilului se aflau, nu a fost posibil de a fi stabilit (Vol. II, f.d.42-53);

Proces-verbal de audiere a martorilor Cimpoeș Alexandru, Topal Feodor, Mandaji Alexandr;

Fotografii, în care se văd careva urme pe carosabil (Vol. II, f.d. 111-121).

Instanța de apel a menționat că, la examinarea cauzei, cercetând suplimentar probele administrate în instanța de fond, s-a stabilit că la data de 12 iulie 2012, în jurul orei 23:30, Coltuciu Piotr conducând automobilul de model „Nissan Primera” cu n. î. XXXXX, fiind în stare de ebrietate alcoolică, neavând permisul de conducere a automobilului, deplasându-se pe drumul R-37 în direcția Ceadâr-Lunga-Comrat-Cantemir, în zona 12 km+100 m, în automobil în afară de inculpat aflându-se și patru pasageri. Concomitent, pe banda opusă de deplasare a automobilului, condus de Coltuciu Piotr, s-a deplasat automobilul de model „Honda Civic” cu n. î. XXXXX, sub conducerea lui Cara Mihail Ivanovici, a.n. 1949, ultimul de asemenea, era în stare de ebrietate alcoolică.

Tot la examinarea cauzei s-a stabilit și că a avut loc tamponarea, în rezultatul căreia șoferul automobilului de model „Honda Civic” cu n.î. XXXXX - Cara Mihail, de la traumele primite a decedat pe loc, iar pasagerul Bacu Feodor, a. n. 1975, care se afla în automobilul de model „Honda Civic” a primit leziuni corporale grave periculoase pentru viață, de la care a decedat la spital, iar ceilalți pasageri din automobilul de model „Honda Civic”: Capsamun I. P. a.n. 2008 a primit leziunile corporale grave periculoase pentru viață sub formă de traumă închisă a abdomenului, ruptura splinei, care s-a agravat cu hematom retroperitoneal, traumă cranio-cerebrală acută închisă, comoție cerebrală. Capsamun Măria a. n. 1964, însă a primit leziuni corporale medii sub formă de fractură a ambelor oase ale antebrațului drept în treimea de jos cu intrarea rupturilor, fractură închisă a „tuberculum interconglare laterale” tibiei gambei drepte cu intrarea rupturilor, cu mișcarea rupturilor, iar Capsamun Vasili a. n. 1960, a primit leziunile grave, periculoase sub formă de fractură închisă eschiloasă a osului femurului stâng în treimea mijlocie cu intrarea rupturilor, fractură închisă a colului femoral fără mișcarea rupturilor, fracturi închise a

coastelor 5-6 din partea stânga la linia din spate a subrațului fără mișcarea rupturilor.

Cele menționate, în opinia instanței de apel, denotă netemeinicia argumentului acuzării și a avocatului Jecov Nicolae, că materialele dosarului demonstrează că anume inculpatul este vinovat de încălcarea prevederilor art. 10 alin. (1), art. 14 lit. a), art. 42 pct. 2) și art. 45, cât și a altor prevederi din Regulamentul de circulației rutiere.

Totodată, instanța de apel a reținut că, la caz este necesar în primul rând de a stabili care dintre conducătorii celor două mijloace de transport a ieșit pe banda din sens opus, ce a dus la survenirea consecințelor prejudiciabile și dacă există legătură causală dintre faptele lui Coltuclu Piotr și consecințe. Circumstanțe ce pot fi stabilite prin cercetarea tuturor probelor anexate la dosar, ceea ce s-a și făcut la caz, însă din care nu se desprinde că anume Coltuclu Piotr este cel ce a ieșit pe banda de circulație din sens opus, în urma cărui fapt a avut loc tamponarea.

Astfel, instanța de apel a menționat că, din probele anexate la dosar, care au fost cercetate în instanța de fond și suplimentar în instanța de apel nu rezultă că anume Coltuclu Piotr este vinovat de producerea accidentului, ceea ce duce la respingerea apelurilor declarate de către procuror și cel depus de către avocat în interesele succesorului victimei Cara Nicolae. La caz, fiind necesar de stabilit din vina cărui conducător a automobilelor implicate în accident, a avut loc încălcarea prevederilor concrete ale Regulamentului circulației rutiere și survenirea urmărilor. Prin probele existente la dosar, însă nu este posibil de stabilit aceste circumstanțe, învinuirea adusă lui Coltuclu Piotr nu a fost confirmată prin probele pertinente, concludente, utile și veridice. Faptul că accidentul, care a avut loc la 12.07.2012, în urma căruia au decedat două persoane, că ar fi avut loc anume din vina inculpatului în urma încălcării de către acesta a regulamentului, nu și-a găsit confirmare în cadrul cercetării judiciare. Concluzia dată bazându-se pe cercetarea tuturor probelor administrate în cauza penală, și care au fost cercetate suplimentar în apel și apreciate prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor și prin coroborare. În acest sens punându-se accent pe prevederile art. 101 Cod de procedură penală, potrivit căruia „fiecare probă necesită să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei concludentei, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor”.

Instanța de apel nu a reținut nici acele argumente ale procurorului și avocatului Jecov Nicolae, precum că la emiterea sentinței instanța de fond nu a ținut cont de toate materialele dosarului, din care se desprinde că anume Coltuclu Piotr a săvârșit infracțiunea. Chiar dacă din rapoartele efectuate pe dosar nu a fost posibil de a stabili circumstanțele cauzei, pe lângă acestea sunt și alte probe din care după părerea procurorului și a avocatului rezultă că anume Coltuclu Piotr este vinovat de tamponarea produsă, printre care procesul verbal de cercetare la fața locului și schemele întocmite.

A mai menționat instanța de apel că pe dosarul dat au fost întocmite rapoarte de expertiză, printre care: raportul de expertiză autotehnică nr. 2413 din 04.01.2013, în care este indicat la concluzii că din materialele prezentate nu a fost posibilă stabilirea poziției automobilelor „Honda Civic” și „Nisan Primera” una față de alta și față de marginile părții carosabile la momentul tamponării (Vol. I, f.d.152-155). În raportul de expertiză auto-traseologică nr. 0802 din 28.06.2013, cu anexă schemă și fototabel, la concluzii fiind indicat că la momentul tamponării partea stângă din față a automobilului de model "Nisan Primera" a intrat în contact cu partea stângă din față a automobilul de model "Honda Civic". Fiind stabilit și faptul că la începutul coliziunii unghiul axelor longitudinale era de 5°, schematic fiind indicat cele menționate. De asemenea, a fost menționat că a fost imposibil de a fi stabilită poziția a automobilelor menționate la momentul tamponării, referitor la marginile părții carosabile așa cum, nu au fost prezentate expertului materiale suficiente întru soluționarea chestiunii date (Vol. I, f.d. 176-180). La fel, în raportul de expertiză nr. 1414 din 22.08.2014, la aceasta fiind anexat fototabel și schema, este indicat că nu a fost posibil din materialele prezentate, prin expertiză, de a stabili poziția automobilelor referitor la marginile părții carosabile a drumului, precum și pe ce linie se deplasau automobilele înainte de tamponare, din motivul lipsei în materialele prezentate a informațiilor privind urmele deplasării mijloacelor de transport înainte de tamponare, precum și din lipsa urmelor ce ar putea duce la stabilirea locului tamponării (Vol. II, f.d. 42-53).

Chiar dacă procurorul face referire la faptul că potrivit raportului de expertiză traseologică nr. 0802 din 28.06.2013 (Vol. II, f.d. 42-53), a fost constatat că partea stângă a automobilului „Nisan Primera” în momentul coliziunii a intrat în contact cu partea stângă din față a automobilului „Honda Civic” și la începutul coliziunii unghiul axelor longitudinale era de cinci grade, de unde după părerea acuzării, rezultă că automobilul „Nisan Primera” primul a intrat direct în automobilul „Honda Civic”, care se deplasa până la coliziune pe banda sa de deplasare și nu și-a schimbat pe parcursul deplasării traiectoria, ceea ce explică și lipsa urmelor de frânare.

Instanța de apel a menționat că în acest raport de expertiză s-a indicat că poziția automobilelor este arătată în schemă, cu referire la faptul că la începutul coliziunii unghiul axelor longitudinale era de 5°, aceasta într-adevăr a fost arătată schematic, dar așa cum, tot în raport se indică că poziția automobilelor date referitor la marginile părții carosabile, nu a fost posibil de stabilit din materialele prezentate, rezultă că la caz, există trei situații de a desfășura pozițiile acestora. Astfel, una din poziții ar fi cea că Cara Mihail se deplasa pe banda sa și Coltuclu Piotr a intrat pe banda carosabilului destinată circulației în sens opus, cea de a doua poziție că anume Coltuclu Piotr era cel ce se deplasa pe banda sa de circulație, iar Cara Mihail a fost cel ce a intrat pe banda carosabilului destinată circulației în sens opus, și a virat la dreapta înainte de tamponare, și cea de a treia poziție că ambii șoferi au făcut mișcări pe carosabil, în rezultatul cărora a survenit tamponarea. Instanța de apel nu a putut trece cu

vederea aceste circumstanțe, din motiv că la materialele dosarului nu sunt date ce ar duce la stabilirea certă a faptului referitor la banda pe care se deplasa fiecare din automobilele implicate în accident. Chiar și experții în rapoartele de expertiză efectuate, indică la imposibilitatea determinării locului tamponării, poziției automobilelor înainte și după tamponare, din lipsa materialelor necesare întru stabilirea acestor fapte. Nefiind demonstrat prin probe faptul că anume Coltuclu Piotr este cel care a intrat pe banda carosabilului destinată circulației în sens opus și nefiind înlăturat dubiul referitor la faptul că Cara Mihail ar fi ieșit la depășire, învinuirea adusă inculpatului nefiind probată, nu poate fi pus la baza unei sentințe de condamnare doar invocarea acuzării că Coltuclu Piotr conducând mijlocul de transport de model "Nisan Primera, a ieșit pe banda de circulație din sens opus și s-a tamponat cu automobilul de model „Honda Civic”, condus de Cara Mihail.

A mai statuat instanța de apel că, întru emiterea unei sentințe de condamnare nu poate fi reținut argumentul acuzării, precum că anume Coltuclu Piotr este vinovat de producerea accidentului, deoarece el era în stare de ebrietate alcoolică, circumstanță invocată și de avocatul Jecov Nicolae în apelul depus. Procurorul indicând și la faptul că inculpatul nu avea nici permisul de conducere a automobilul și aptitudini de conducere a mijlocului de transport, iar Cara Mihail avea experiență în conducerea automobilelor. La fel, și că potrivit raportului de expertiză auto-tehnică în comisie, s-a stabilit că viteza de deplasare a automobilului „Nisan Primera” era nu mai puțin de 126 km/oră.

În acest sens, instanța de apel a indicat că chiar dacă materialele dosarului demonstrează că Coltuclu Piotr se afla în stare de ebrietate alcoolică și că nu deținea permis de conducere (Vol. I, f.d.281, 41), nu a fost probată legătura de cauzalitate între aceste fapte și consecințele survenite în urma accidentului, care nu a fost probat din cauza acțiunilor cărui șofer s-a produs. Mai mult ca atât, prin materialele dosarului nu a fost exclus faptul că chiar dacă Cara Mihail avea permis de conducere și că chiar dacă toată viața sa a condus mijloace de transport, nu se exclude situația că el ar fi ieșit pe banda de circulație din sens opus, și în urma acestor mișcări pe carosabil, din partea acestuia, ar fi fost cauzată tamponarea. Așa cum, materialele dosarului arată la faptul că în sânge la cadavrul Cara Mihail s-a depistat alcool etilic 1,46 ‰ (Vol. I, f.d.158), iar faptul că inculpatul se deplasa cu viteza de cel puțin 126 km/h, pe banda de delăsare din sens opus și că din cauza acțiunilor sale a survenit tamponarea nu a fost probat și nu au fost înlăturate toate dubiile ce pot fi interpretate în favoarea inculpatului, în baza art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală.

Mai mult ca atât, instanța de apel a indicat, că lui Coltuclu Piotr în actul de învinuire nu i s-a incriminat că a comis fapta în stare de ebrietate și fără permis de conducere, fiindu-i imputate doar faptele ce se încadrează în baza art. 264 alin. (6) Cod penal, iar faptul că a fost indicat în descrierea acțiunilor aceste circumstanțe, nu poate fi apreciat că i s-au imputat și aceste circumstanțe. Ba mai mult, nu a fost demonstrată legătura de cauzalitate între consecințe și

faptul că inculpatul se deplasa cu viteză, că se afla în stare de ebrietate și că nu avea permis de conducere.

Instanța de apel a notat că nu poate fi reținut ca întemeiat nici acel argument al procurorului, precum că procesul-verbal de cercetare la fața locului a fost întocmit în corespundere cu dispozițiile art. 55, art. 57 și 118 alin.(3) Cod de procedură penală, precum și ținându-se cont de literatura de specialitate, în urma cărora și a fost stabilit locul tamponării automobilelor, ce este arătat în schema accidentului rutier, care a avut loc pe banda de deplasare a automobilului „Honda Civic” la o distanță de 3,7 metri de la partea stângă a drumului Ceadâr-Lunga-Comrat. Procesul - verbal de cercetare la fața locului și schema, nu pot fi luate ca bază la emiterea sentințe de condamnare și nu din motivele reținute de prima instanță, precum că nu ar fi fost întocmite cu participarea inculpatului și că nu au fost semnate și de acesta. Acest argument al instanței de fond este eronat așa cum, art. 118 Cod de procedură penală nu impune strict lista persoanelor care trebuie să fie prezente la efectuarea cercetării la fața locului.

Prin procesul-verbal de cercetare la fața locului, schema întocmită și fototabelele anexate (Vol. I, f.d.6-27), nu este posibil de stabilit adevărul în cauză și circumstanțele producerii accidentului și nu poate fi reținut faptul că acestea au fost întocmite acestea cu respectarea legislației în vigoare, instrucțiunilor, regulamentelor interne și literaturii de specialitate. Așa cum, din studierea acestora rezultă că au fost întocmite cu abateri de la normele invocate de partea acuzării, și anume: în procesul - verbal de cercetare la fața locului nu se indică și nu se descriu urmele presupusului loc a accidentului și nu e clar în baza la ce Cimpoeș Alexandr a stabilit că anume în locul indicat de el, a avut loc tamponarea automobilelor și nu în altă parte. Acesta își formează concluzia dată fără a avea careva date obiective, acesta indicând pe parcursul examinării cauzei că nu a făcut careva măsurării a petei pe care o indică în schema efectuată. Fiind audiat pe prezenta cauză penală doar indică că a stabilit locul tamponării în baza petei de ulei și lichid, cât și în baza urmelor ce se regăseau la fața locului, printre care rămășițe de la mașini, bucăți de sticle (Vol. II, f.d.91-92; Vol. III, f.d.230-233). Acestea, însă nu au fost indicate și descrise în procesul - verbal de cercetare la fața locului, chiar dacă era necesar faptul dat ca experții să aibă date suficiente și ei să poată stabili locul tamponării. La caz, însă din procesul - verbal de cercetare la fața locului și din schemă se desprinde că nu au fost acumulate toate probele obiective întru stabilirea adevărului.

Instanța de apel a mai reținut că în ședința de judecată în instanța de fond a fost prezentat de către procuror un manual (Vol. II, f.d.132-147), la care face trimitere și în apel partea acuzării în sprijinul poziției sale că cercetarea la fața locului ar fi fost efectuată în corespundere și cu recomandările indicate în literatura de specialitate. La fila 136 din volumul doi a dosarului, fila 246-247 manualului este indicat care sunt acele acțiuni necesare de întreprins în cazul efectuării cercetării la fața locului în cazul accidentului rutier, și una dintre aceste acțiuni este stabilirea centrului locului accidentului, ceea ce se face în

baza bucăților de sticlă și modul acestora de amplasare; murdăria rămasă de la mijlocul de transport; detaliilor și părților de la mașini; uleiului și lichidului scurs; urmelor, lăsate de roți pe carosabil și alte părți ale mijlocului de transport. Acestea la caz, se desprinde că nu au fost respectate așa cum, nu a fost stabilit centru accidentului, dar în schemă se indică locul tamponării și la întrebarea cum a stabilit acesta că anume în locul arătat s-a realizat tamponarea a menționat că în baza urmelor. Este de menționat că nici în proces -verbal de cercetare la fata locului și nici în schemă nu sunt arătate toate urmele ce sunt reflectate obiectiv în pozele efectuate la fața locului. Astfel, nefiind arătate și indicate toate urmele nu poate fi stabilit just locul accidentului, și chiar experții indică în rapoartele de expertiză efectuate că din materialele prezentate, datele reflectate în procesul - verbal de cercetare la fața locului și schemă, nu sunt de ajuns pentru a stabili locul accidentului.

Mai mult ca atât, instanța de apel a menționat, că Cimpoeș Alexandr a indicat că pata de ulei și lichid nu a măsurat-o, dar locul tamponării l-a indicat în mijlocul petei date, desenând un X (nr. 3 din descifrarea semnelor arătate în schemă, Vol. I, f.d.8 verso) însă nu e clar în baza la ce el a stabilit mijlocul petei indicate. Cele arătate în schemă diferă de ceia ce se vede din fotografiile făcute la fața locului, automobilul de model "Honda Civic" are o lățime de cel puțin 1,70 m, dar pata menționată se vede că chiar e mai mare ca mașina dată (Vol. I, f.d. 15, foto 16-17), acest fapt, însă tot nu este indicat în procesul - verbal de cercetare la fața locului. La fel, din poze se desprinde că în această pată erau urme, obiecte, care de asemenea nu au fost descrise în proces -verbal, chiar dacă acest lucru era necesar. Instanței de apel nu îi este clar cum Cimpoeș Alexandr a stabilit locul accidentului așa cum, în instanța de apel nu a putut explica după care urme și chiar a menționat că în acest sens nu a efectuat careva măsurări întru stabilirea mijlocului petei.

Instanța de apel de asemenea menționează, că în pozele efectuate ziua se vede că pata dată *era cam în mijlocul* carosabilului și aceasta nu avea o formă rotundă, ci o formă spre oval și era necesar de a fi indicată și arătată în schemă cu plasarea obiectelor ce erau la fața locului în pata dată, semnele, urmele, datele obiective ce ar duce la ideea că anume în acel loc s-a realizat tamponarea, ceea ce nu a fost făcut (Vol. I, f.d.8; 11-12). Mai mult ca atât, la întrebarea instanței de apel adresată lui Cimpoeș Alexandr, cu privire la ceia ce este arătat în jurul locului tamponării, reflectat de acesta în schemă, acesta a menționat că semnificativ a desenat pata de ulei și lichid, dar în prima schemă aceasta nu este arătată, ci apare în a doua schemă și cea de a treia, care a invocat că a făcut-o în baza primelor scheme. Ba mai mult, la întrebarea colegiului judiciar dacă a făcut careva măsurări pentru stabilirea conturului petei, din răspunsurile date de Cimpoeș Alexandr rezultă că el nu a făcut careva măsurări întru stabilirea locului acumulării petei date, vizavi de hotarele părții carosabilului și față de alte obiecte fixe. Este de notat că nici într-o schemă nu arată acele obiecte, urme în baza cărora indică că a stabilit locul ciocnirii automobilelor.

În toate cele trei scheme, însă reflectează linia întreruptă la mijlocul părții carosabilului și la examinarea cauzei în instanța de fond a indicat că aceasta reprezintă marcajul rutier - linia întreruptă care desparte benzile în contrasens, pe când din imaginile foto se vede că un astfel de marcaj la locul accidentului, lipsește la mijlocul carosabilului (Vol. I, f.d. 14, foto 4-6). Ulterior, în instanța de apel Cimpoeș Alexandr nu a putut să explice de ce în fotografiile lipsește marcajul, dar în scheme este indicat. La întrebarea procurorului invocând că această linie ar însemna mijlocul carosabilului, dar tot el a indicat că în acest sens nu a făcut careva măsurări.

Pe lângă cele menționate se mai desprind multiple divergențe, necorespunderi dintre cele arătate în cele trei scheme, printre care ușa de la automobilul de model "Honda Civic" în prima schemă este arătată până la linia întreruptă, iar în cea de a treia schemă, care cuprinde datele din cele două scheme, ușa menționată este desenată după linia întreruptă (Vol. I, f.d. 8; 12).

Divergență există și între cifrele indicate în schemele întocmite, Cimpoeș Alexandr în instanța de apel a menționat că el personal a întocmit schema, dar măsurările le-a efectuat împreună cu Mandaji Alexandr și Cristev Vasilii, însă el a introdus datele în schemă. La întrebarea colegiul judiciar cu privire la diferențele dintre dimensiuni, acesta nu a putut explica căror fapte se datorează, indicând că corect au fost făcute măsurările, acestea realizându-se cu o ruletă de măsurat, lățimea drumului fiind măsurată în câteva locuri, totală fiind de 7,8 m. Cauza că diferă, indicând că se datorează unor greșeli, invocând și faptul că 3,7 m erau până la locul impactului, aceasta fiind stabilită prin măsurările făcute la o margine de drum, cealaltă parte fiind stabilită de acesta în mod aritmetic. Din schemă însă se desprinde că este indicat 7,8 m lățimea carosabilului, dar prin sumarea cifrelor indicate tot pe această porțiune, și anume: $2,8+1,4+2,65+1,25=8,1$ m și nu 7,8 m, diferența fiind de 30 cm (Vol. I, f.d.12). Mai mult ca atât, tot pentru această porțiune în prima schemă mai apare și dimensiunea de 0,50 m, care nu este reflectată în schema a treia, care include datele primelor două scheme, și care fiind sumată la datele menționate mai sus, rezultă că lățimea carosabilului era de 8,60 m și nu 7,8 m, diferența constituind 80 cm. Fiind comparate dimensiunile arătate, se vede că acestea diferă și nu este clar cum au fost făcute, unde și de ce a fost calculat anume 7,8 m, iar fiind întrebat nu a putut răspunde.

Tot acesta, în cursul examinării cauzei a indicat că de la marginea părții carosabile și până la locul tamponării era o distanță de 3,7 m, dar sumând datele indicate pe această porțiune, în partea stângă de la locul indicat de acesta ca fiind -locul tamponării, și anume: $1,25+2,65=3,90$ m, diferența fiind de 20 cm. Astfel, în baza acestor măsurări ar reieși că locul tamponării ar fi fost în mijlocul părții carosabile, și nu acolo unde el a indicat, deoarece după măsurările lui Cimpoeș Alexandr 7,8 m era indicată lățimea părții carosabile.

Cimpoeș Alexandr a menționat că posibil sunt greșeli de măsurare, însă pentru stabilirea adevărului în cauză orice dimensiune este importantă, fiind

necesar în așa cazuri, evitarea la maxim a erorilor așa cum, învinuirea nu poate fi bazată pe presupuneri, ci pe date concrete, obiective și probate.

Cele menționate supra, în opinia instanței de apel, demonstrează netemeinicia argumentului acuzării cu privire la respectarea regulilor, legislației, regulamentelor, instrucțiunilor, literaturii de specialitate la întocmirea procesului - verbal de cercetare la fața locului și a schemei. Așa cum, din motivul lipsei semnelor trasologice suficiente, în baza cărora se determină locul impactului, experții, care posedă cunoștințe speciale în domeniu, au fost în imposibilitate să stabilească locul concret al impactului. Colegiul judiciar, însă a reținut că locul impactului nu poate fi stabilit doar în baza procesului-verbal de examinare la fața locului și schemei, acte în care nu au fost indicate și descrise datele în baza cărora indică Cimpoș Alexandr că chipurile a stabilit locul tamponării, și fără a face și careva măsurări întru stabilirea centrului locului accidentului, cu toate că aceasta era strict și necesar. Astfel, nu poate fi reținut ca întemeiat argumentul acuzării că corect a fost stabilit și locul tamponării și că prin toate aceste probe se demonstrează că anume inculpatul este vinovat de producerea accidentului.

Cât privește celelalte două persoane ce au participat la efectuarea măsurărilor Mandaji Alexandr și Cristev Vasiliu, este de reținut că acesta din urmă fiind întrebat cu privire la existența divergențelor în schemă, a indicat că nu el a întocmit schema, declarațiile lui întru stabilirea locului tamponării nu sunt pertinente așa cum, acesta a invocat că el ca expert doar fotografia, fixa urmele ce erau la fața locului. Tot el a menționat că ofițerul de urmărire penală este cel ce a stabilit și fixat în schemă locul impactului (Vol. III, f.d. 236). Din declarațiile lui Mandaji Alexandr la fel, fiind imposibil de a stabili locul tamponării așa cum, acesta a indicat că ofițerul de urmărire penală indica locul efectuării măsurării și în așa mod se efectuau măsurările. Ba mai mult, nici experții nu au putut stabili locul impactului din materialele prezentate, deci nici din expertize și nici în baza datelor indicate în schemă, nici din procesul - verbal de cercetare la fața locului și nici din declarațiile martorilor nu a fost posibil de stabilit locul accidentului.

Astfel, este de notat că mulțimea de neclarități cu privire la modul de întocmire a procesului - verbal, schemei așa și nu au fost epuizate din răspunsurile la întrebările acordate persoanelor ce au participat la efectuarea cercetării la fața locului, inclusiv și ofițerul de urmărire penală, aceștia nu au putut da răspunsuri concrete, care să evite presupunerile.

Cât privește declarațiile martorilor Capsamun Măria și Capsamun Vasile, este de notat că acestea la fel, nu fac claritate și nu duc la stabilirea adevărului așa cum, Capsamun Măria fiind audiată la urmărirea penală, instanța de fond și apel rezultă că declarațiile acesteia diferă. De la început acesta declara că pe drum era marcaj, din pozele efectuate la fața locului se desprinde că nu era marcaj pe acea porțiune de drum și chiar a menționat că ei se deplasau pe banda lor de circulație. În instanța de apel aceasta, însă menționează că nu urmărirea drumul, se uita pe geamul lateral doar, marginea din stânga se vedea

doar un pic și că nu știe pe ce bandă s-a petrecut tamponarea nu cunoaște deoarece în acel moment se ocupa cu copilul, care voia să doarmă (Vol. I, f.d.50, 102, 173, 244-245; Vol. III, f.d.211-212).

Capsamun Vasilii, însă a declarat că în acea zi el a consumat băuturi alcoolice, pe drum la solicitarea sa șoferul de câteva ori a oprit automobilul așa cum, el se simțea rău. Tot el a indicat că poartă ochelari, dar în acea zi era fără ochelari și el se afla pe bancheta din spate în partea dreaptă, de unde nu putea să vadă tot drumul. Mai mult a menționat că vizibilitatea înainte era de 150 m aproximativ, dar se contrazice pe sine așa cum, a invocat că nu știe de unde a apărut mașina lui Coltuclu Piotr. Acesta a invocat că în timpul deplasării automobilului, din partea dreaptă a mașinii până la marginea carosabilului era o distanță de aproximativ 50 cm, dar din datele indicate în schemele întocmite de Cimpoș Alexandr, reiese că locul tamponării a fost la o distanță de 3,7 m din partea dreaptă a carosabilului în direcția de deplasare a automobilului de model „Honda Civic”. Luând în considerație faptul că lățimea automobilului dat este de cel puțin 1,70 m, și comparând dimensiunile măsurării efectuate, și anume 3,7 m - 1,70 m, urma să fie din partea dreaptă a mașinii până la marginea carosabilului o distanță de cel puțin 1,90 m, și nu 50 cm cum indică Capsamun Vasilii. Astfel, este de menționat că divergențele date, în cursul examinării cauzei, nu au fost înlăturate de partea acuzării, și trezesc dubii cu privire la veridicitatea declarațiilor martorului dat.

Mai mult ca atât, instanța de apel a notat că Capsamun Vasilii a făcut trimitere în cursul examinării cauzei la faptul că era marcaj pe carosabil, pe porțiunea de drum, pe care s-a produs accidentul, dar cum a fost menționat și supra, în poze se vede că careva marcaje nu erau pe carosabil (Vol. I, f.d.48, 174, 233-234; Vol. III, f.d.214-215).

Pe lângă martorii menționați, au fost audiați și acei martori care se aflau în automobilul condus de Coltuclu Piotr, printre care și martorul Terzi Liubovi, care la urmărirea penală și în cursul examinării cauzei a indicat că pe bancheta din spate s-au urcat trei băieți Topal Feodor, Terzii Iurii și încă un băiat pe nume Andrei. Pe la ora 23:00 se deplasau cu mașina pe banda lor de circulație, din partea dreaptă, cu o viteză de circa 90 km/h. A menționat că se deplasau cu lumina la faruri pornită, dar nu poate menționa de era lumina de întâmpinare sau de depărtare. După curba din s. Gaidarî din față a venit o mașină și apoi deodată și a doua mașină, care i-a orbit, s-a petrecut tot foarte repede a apărut o lumină puternică și apoi s-a petrecut lovitura, după care mașina a ieșit de pe carosabil și s-a oprit în chiuvet (Vol. I, f.d.57, 254-256; Vol. III, f.d. 247).

La fel, instanța de apel a menționat că, martorul Terzi Iurii, în instanța de fond a declarat că la volanul automobilului era Coltuclu Piotr, pe bancheta din față lângă șofer se afla prietena lui Coltuclu Piotr, dar pe bancheta din spate se afla el în partea dreaptă, Cristev pe partea din mijloc, iar în partea stângă Topal F. În acea zi a menționat că văzând acea lumină puternică Coltuclu Piotr nu a făcut careva mișcări bruște. La fel, a indicat că ei se deplasau cu viteză nu prea mare, de aproximativ 80-90 km/h, dar nu poate indica concret cu ce viteză se

deplasau, pe acea porțiune de drum nu erau careva marcaje, în acea zi ține minte că mai multe mașini i-au depășit (Vol. II, f.d.9-10).

A considerat instanța de apel că, declarațiile martorilor dați vin în contradicție cu declarațiile lui Capsamun Măria și cele ale lui Capsamun Vasilii. Deci, nici prin declarațiile martorilor menționați nu a fost primit răspuns la întrebări, dar se desprinde doar faptul că aceste persoane nu puteau reda obiectivitatea situației, declarațiile lor date în apel diferă de cele date anterior, chiar și cu datele obiective din dosar, rezultă că diferă, contravin schemei, pozelor făcute la fața locului. Astfel, este de notat că argumentele date pot afecta percepția reală a celor întâmplate, reiese că martorii dați nu puteau aprecia corect ce s-a petrecut, veridicitatea datelor puse la baza învinuirii.

Cu referire la faptul încălcării prevederilor art. 45 și art. 42 pct. 2) din Regulamentul de circulație rutieră și ieșirii mijlocului de transport, condus de către Coltuclu Piotr pe banda de circulație din sens opus, pe parcursul examinării cauzei, nu a fost demonstrat prin date obiective. Circumstanțe ce demonstrează necesitatea achitării inculpatului, pe deplin confirmându-se nevinovăția acestuia în săvârșirea faptelor imputate. Această concluzie, reieșind nu doar din expertizele efectuate în cauză, ci și din totalitatea materialelor dosarului, inclusiv declarațiile martorilor, procesul - verbal de cercetare la fața locului și schema anexată la acesta. Cele menționate și tratate supra demonstrează netemeinicia argumentului acuzării, precum că inclusiv prin aceste probe ar fi fost demonstrat faptul că anume Coltuclu Piotr a ieșit pe banda din sens opus.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că, învinuirea înaintată lui Coltuclu Piotr nu s-a confirmat prin probe obiective și veridice, iar în cadrul cercetării judecătorești nu s-a confirmat faptul că accidentul rutier a avut loc din vina inculpatului, care ar fi încălcat regulile circulației rutiere. Așa cum, din concluziile expertizelor reiese că între încălcarea de către inculpat a regulilor de circulație rutieră, și anume: consumul alcoolului și lipsa permisului de conducere în timpul conducerii mijlocului de transport și accidentul rutier produs, lipsește legătura cauzală.

De asemenea, este de indicat faptul că în conformitate cu art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală "judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu". Instanța de apel a notat *că orice acuzație adusă persoanei trebuie să fie clară, concretă* și să se bazeze pe probe, situație ce nu se desprinde în cazul dat așa cum, acuzarea indică la faptul că anume inculpatul a comis fapta imputată, deoarece era și în stare de ebrietate și fără permis de conducere. Acestea nefiindu-i imputate în învinuirea adusă, în rechizitoriu fapta inculpatului fiind încadrată doar în baza art. 264 alin. (6) Cod penal. Ceea ce denotă că instanța de fond eronat a concluzionat necesitatea reîncadrării acțiunilor inculpatului de la art. 264 alin. (6) la art. 264¹ alin. (4) Cod penal - conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, care nu deține permis de conducere.

Totodată, considerând prima instanță că luând în considerație modificările operate prin Legea nr. 145 din 14.06.2013, la art. 134/1 alin. (3) Cod penal, la momentul emiterii sentinței acțiunile inculpatului cădeau sub incidența componenței contravenției prevăzute de art. 233 alin. (4) Cod contravențional și nu constituie infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal. Așa cum, inculpatului nu i s-a înaintat învinuirea pe art. 264¹ alin. (4) Cod penal și doar în baza art. 264 alin. (6) Cod penal, nefiindu-i imputat în actul de învinuire comiterea faptei în stare de ebrietate alcoolică, cu indicarea gradului de ebrietate. La fel, nu i s-a imputat conducerea mijlocului de transport fără permis de conducere, dar acuzarea se referă în cursul examinării cauzei și la aceste elemente constitutive, ieșind din limitele învinuirii aduse.

Din considerentele menționate se desprinde și lipsa în acțiunile lui Coltuclu Piotr a faptei contractiilor prevăzute de art. 233 și art. 231 Cod contravențional. Astfel, instanța de fond urma doar să stabilească dacă Coltuclu Piotr a săvârșit fapta ce i se impută, fără a ieși din limitele învinuirii aduse.

Mai mult ca atât, instanța de apel a notat că nu sunt reținute ca întemeiate argumentele apelanților în sensul necesității admiterii acțiunii civile, corect prima instanță s-a expus asupra acțiunilor civile așa cum, potrivit art. 387 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, "în cazul când se dă o sentință de achitare, instanța respinge acțiunea civilă dacă nu s-a constatat existența faptei incriminate sau fapta nu a fost săvârșită de inculpat".

11. Împotriva deciziei instanței de apel, la 22 martie 2018, în termen, declară recurs ordinar procurorul, prin care solicită admiterea recursului, casarea deciziei atacate, cu remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului, invocând temeii de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- la examinarea cauzei, instanțele de fond și de apel nu au ținut seamă în deplină măsură de prevederile art. 26, 27, 99-101 Cod procedură penală, nu au cercetat sub toate aspectele probele prezentate de acuzare, nu le-au verificat minuțios, prin prisma pertinentei, concludenței, iar în ansamblul din punct de vedere al coroborării lor, nu au apreciat fiecare probă separat, și toate în coroborare, aduse de procuror în susținerea învinuirii și nu s-au expus în mod convingător de ce resping aceste probe;

- pe parcursul examinării cauzei în instanța de judecată circumstanțele descrise în învinuirea înaintată și-au găsit confirmare, atât prin declarațiile martorilor, cât și prin documentele atașate la cauza penală;

- instanța de apel nu a indicat și a lăsat fără apreciere următoarele probe: Raport de expertiză autotehnică nr. 2413 din 04.01.2013, în care este indicat la concluzii că viteza de deplasare a automobilului "Honda Civic" înainte de tamponare putea fi mai mare de 77 km/h (Vol. I, f.d. 152-155); Raport de expertiză autotehnică nr. 1414 din 22.08.2014, în care este indicat la concluzii că viteza de deplasare a automobilului "Nissan Primera" după tamponare este aproximativ de 126 km/h (Vol. II, f.d.42-47);

- concluzia instanței de apel expusă în pagina 17 - 18 a deciziei este neîntemeiată, și nu coroborează cu circumstanțele cauzei;

- nimeni din persoanele audiate în cadrul procesului penal, inclusiv inculpatul, nu au declarat că automobilul de model „Honda Civic” a virat spre dreapta și înapoi a revenit pe banda sa de deplasare. Chiar și inculpatul Coltuclu P. nu a declarat nimic despre schimbarea mersului automobilului „Honda Civic” și nici automobilului care l-a condus „Nisan Primera”;

- potrivit concluziilor expertizei auto-traseologice nr. 0802 din 28.06.2013, (f.d. 176-180), la momentul ciocnirii unghiul axelor longitudinale între automobilele de model "Honda Civic" și "Nisan Primera" era de 5°;

- dacă admitem versiunea apărătorului și a instanței de apel, că automobilul de model "Nisan Primera" sub conducerea lui Coltuclu P. se deplasa regulamentar pe banda sa de deplasare, atunci automobilul de model "Honda Civic", sub conducerea lui Cara M. a ieșit pe partea carosabilă din partea dreaptă, pentru a/m „Nisan Primera”, de pe acostament din câmp. Ceea ce nu corespunde datelor reale și fixate la fața locului;

- majoritatea bucăților de sticlă și piese deteriorate, urme de ulei de la automobil, au fost găsite la fața locului pe banda de deplasare a a/m „Honda Civic” (f.d.6-8);

- reieșind din declarațiile părților vătămate Capsamun Măria, Capsamun Vasile, Capsamun Liudmila, rezultă că dâșii împreună cu un copil minor, cu persoanele decedate în automobilul „Honda Civic” se întorceau acasă cu o viteză nu mare, aproximativ de 77 km/oră, și pe drum automobilul nu a depășit pe nimeni. Dese ori se opreau deoarece lui Capsamun Vasile i se făcea rău. La volanul automobilul „Honda Civic” se afla Cara M. cu o experiență mare de șofat, care a deținut permis de conducere și anterior nu a avut încălcări a Regulamentului circulației rutiere. Toți pasagerii din a/m „Honda Civic” au declarat într-un glas că se deplasau pe drum pe banda dreaptă de deplasare. Alte probe contrare nu au fost stabilite;

- reieșind din declarațiile inculpatului Coltuclu P. și a martorilor Terzi L. Cristev A., Terzi Iu., Topal F. rezultă că la 12.07.2012, aproximativ la ora 23:30, automobilul „Nissan Primera” era condus de către Coltuclu P., care încă ziua a servit la bunelul său câteva pahare de vin. Noaptea toți au hotărât să meargă în sat. Tomai la un concert. Toți fiind serviți. Viteza de deplasare era minimum 126 km/oră, cum rezultă din expertiză (Vol. II, f.d.42-47). Au depășit două automobile, și s-au tamponat în a/m „Honda Civic”. Coltuclu P. nu a avut permis de conducere, singur a declarat că conducea mijlocul de transport foarte rar. În ședința de judecată la instanța de apel Coltuclu P. se comporta obraznic, de parcă știa despre rezultatele judecării apelului procurorului;

- potrivit rechizitoriului Coltuclu P. este învinuit pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin.(6) Cod penal, conform semnelor: încălcarea regulilor de securitate a circulației a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, care a cauzat decesul a două persoane, vătămarea medie gravă a integrității corporale și gravă a integrității

corporale la alte personae, *săvârșită în stare de ebrietate*, fapt care a fost adus inculpatului și avocatului la cunoștință la înaintarea învinuirii și prezentării rechizitoriului, și la care apărarea nu a prezentat referință.

13. Inculpatul Coltuclu Piotr prin referința depusă a solicitat declararea inadmisibilității recursului pe motiv, că decizia instanței de apel este întemeiată și legală.

12. Judecând recursul ordinar, în raport cu actele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, cu casarea totală a deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei de către Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, din motiv că în Curtea de Apel Cahul este imposibil de format complet de judecată întru judecarea cauzei.

Potrivit prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Recurentul invocă în recursul declarat temeuri de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeuri: *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Potrivit prevederilor art. 436 alin. (1) Cod de procedură penală, procedura de rejudecare a cauzei, după casarea hotărârii în recurs, se desfășoară conform regulilor generale pentru examinarea ei.

Conform alin. (2) al aceluiași articol, pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere

probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Decizia instanței de apel, conform art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date. Potrivit cerințelor aceluiași articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Reieșind din criticile recursului, invocate prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume care relevă faptul că: *"hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței"*, Colegiul penal menționează că, instanța de apel, în decizia pronunțată la 28 decembrie 2017, nu a îndeplinit indicațiile deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 15 decembrie 2015, care, potrivit alin. (2) al art. 436 Cod de procedură penală *„sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului"*.

Potrivit acestei decizii a Curții Supreme de Justiție la rejudecarea cauzei instanța de apel urma să *înlătore erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de care a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, având în vedere prevederile art. 93, 95, 101 Cod de procedură penală, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.*

Colegiul lărgit menționează că, deși cauza a fost trimisă la rejudecare cu indicații concrete privind modalitatea de soluționare a cauzei, instanța de apel, contrar acestor indicații, a pronunțat din nou o decizie neîntemeiată, deoarece a omis să înfăptuiască verificarea cauzei sub toate aspectele indicate de către instanța de recurs.

În acest sens Colegiul menționează că instanța de apel la rejudecarea cauzei trebuia să dea o apreciere multilaterală a probelor, și anume să dea o apreciere motivată raportul de expertiză traseologică a transportului, prin care

s-a constatat că nu a fost posibil de stabilit poziția automobilelor de model "Honda Civic" și "Nissan Primera" în momentul impactului în raport cu marginea carosabilului, or, instanța de recurs a atenționat că raportul de expertiză deși este un mijloc de probă în care sunt expuse opiniile specialiștilor cu privire la aspectele a căror lămurire este necesară pentru rezolvarea cauzei, însă aceasta (expertiza) nu are o forță probantă deosebită față de celelalte mijloace de probă, examinarea și aprecierea cărora urmează a fi făcută prin prisma tuturor mijloacelor de probă, examinarea și aprecierea cărora urmează a fi făcută prin prisma tuturor celorlalte probe administrate – procesele-verbale de cercetare a locului accidentului rutier, de cercetare la fața locului, schema accidentului rutier efectuată în prezența inspectorului poliției rutiere și expertului criminalist, raportul de expertiză auto-traseologică, declarațiile părților vătămate și a martorilor.

La fel, instanța de apel a lăsat în umbră indicațiile instanței de recurs, prin care s-a menționat că, potrivit raportului de expertiză traseologică nr. 0802 din 28 iunie 2013, a fost constatat că partea stângă a automobilului "Nissan Primera" în momentul coliziunii a intrat în contact cu partea stângă din față a automobilului "Honda Civic" și la începutul coliziunii unghiul axelor longitudinale era de -5° , de unde a rezultat că automobilul "Nissan Primera" primul a intrat direct în automobilul "Honda Civic", care se deplasa până la coliziune pe banda sa de deplasare și nu și-a schimbat pe parcursul deplasării traiectoria, ceea ce explică și lipsa urmelor de frânare.

Totodată, instanța de recurs a specificat că, instanța de apel a lăsat fără apreciere și faptul că procesul-verbal de cercetare la fața locului a fost întocmit în corespundere cu dispozițiile art. 55, 57 și 118 alin. (3) Cod de procedură penală, precum și ținându-se cont de literatura de specialitate, în urma cărora și a fost stabilit locul tamponării automobilelor, ce este stabilit prin schema accidentului rutier, care a avut loc pe banda de deplasare a automobilului "Honda Civic" la o distanță de 3, 7 m de la partea stângă a drumului Ceadâr-Lunga-Comrat, iar potrivit raportului de expertiză auto-tehnică în comisie, s-a stabilit că *viteza de deplasare a automobilului "Nissan Primera" era nu mai puțin de 126 km/h.*

Având în vedere cele menționate supra, Colegiul lărgit conchide că instanța de apel a adoptat o hotărâre nemotivată, contrar prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

Colegiul lărgit consideră, că erorile procesuale admise de către instanța de apel, cad sub incidența prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, motiv pentru care decizia instanței de apel urmează a fi casată total cu dispunerea rejudecării cauzei de către Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău.

În cadrul rejudecării cauzei, instanța de apel, urmează să țină seama de motivele indicate în prezenta decizie, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414 și 419 Cod de procedură penală, să verifice minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, să se

pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apeluri, indicațiilor expuse în decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 15 decembrie 2015 și să adopte o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

14. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Cebotari Vitali, casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 28 decembrie 2017 în privința lui **Coltuclu Piotr XXXXX**, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la **06 iulie 2018**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin

Țurcan Anatolie

Boico Victor